

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อ ความรู้ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ความรุนแรงต่อสตรี ของสตรีในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ทำการเก็บข้อมูลจากตัวอย่างประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติด้วยโปรแกรม SPSS Version 11 รายงานผลการ ศึกษาแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 การเปิดรับสื่อและเนื้อหาข่าวสารความรุนแรงต่อสตรี

ตอนที่ 3 ความรู้ความรุนแรงต่อสตรี

ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง จะศึกษาเกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ สมรส อาชีพ การมีบุตร และ รายได้เฉลี่ย/เดือน ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้จะเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแจกแจงรายละเอียดเป็นตารางที่ 4.1-4.4 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
15-25 ปี	82	20.5
26-35 ปี	189	47.3
36-45 ปี	63	15.7
46-55 ปี	59	14.7
มากกว่า 56 ปีขึ้นไป	7	1.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 26-35 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.3 รองลงมามีอายุระหว่าง 15-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.5 ถัดมามีอายุอยู่ระหว่าง 36-45 ปี ใกล้เคียงกับมีอายุระหว่าง 46-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.7 และร้อยละ 14.7 ตามลำดับ และมีอายุมากกว่า 56 ปีขึ้นไป น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	2	0.5
ประถมศึกษา (ป.1-ป.6)	2	0.5
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3)	15	3.8
มัธยมศึกษาตอนปลายเทียบเท่า (ม.4-ม.6)	15	3.8
อนุปริญญา/ปวส.	32	8.0
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	263	65.7
สูงกว่าปริญญาตรี	71	17.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.7 รองลงมาสำเร็จการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 17.7 ถัดมาสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. คิดเป็นร้อยละ 8.0 สำเร็จการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลายเทียบเท่า (ม.4-ม.6) เท่ากับสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) คิดเป็นร้อยละ 3.8 และสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.1-ป.6) เท่ากับ สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.3
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	42	10.5
รับราชการ	66	16.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	35	8.8
พนักงานบริษัทเอกชน	193	48.2
อาชีพรับจ้างอิสระ	36	9.0
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	12	3.0
กิจการส่วนตัว	11	2.8
อื่น ๆ	5	1.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมา รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 16.5 ถัดมาเป็นนักเรียน/นักศึกษา ใกล้เคียงกับประกอบอาชีพรับจ้างอิสระ และ พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 10.5 ร้อยละ 9.0 และร้อยละ 8.8 ตามลำดับ ถัดมาประกอบอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน ใกล้เคียงกับประกอบอาชีพกิจการส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 3.0 และร้อยละ 2.8 ตามลำดับ และประกอบอาชีพอื่น ๆ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.2

ตารางที่ 4.4

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ย/เดือน

รายได้เฉลี่ย/เดือน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000 บาท	29	7.2
5,001-10,000 บาท	83	20.8
10,001-15,000 บาท	135	33.8
15,001-20,000 บาท	86	21.5
20,001-25,000 บาท	31	7.7
25,001-30,000 บาท	18	4.5
30,001-35,000 บาท	18	4.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย/เดือน อยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.8 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ย/เดือน อยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท ใกล้เคียงกับ มีรายได้เฉลี่ย/เดือน 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.5 และร้อยละ 20.8 ตามลำดับ ถัดมา มีรายได้เฉลี่ย/เดือน อยู่ระหว่าง 20,001-25,000 บาท ใกล้เคียงกับ มีรายได้เฉลี่ย/เดือน น้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.7 และร้อยละ 7.2 ตามลำดับ และมีรายได้เฉลี่ย/เดือน อยู่ระหว่าง 25,001-30,000 บาท เท่ากับ มีรายได้เฉลี่ย/เดือน อยู่ระหว่าง 30,001-35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.5

ตอนที่ 2 การเปิดรับสื่อและเนื้อหาข่าวสารความรุนแรงต่อสตรี

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของการเปิดรับสื่อและเนื้อหาข่าวสารความรุนแรงต่อสตรี ซึ่งประกอบด้วย หัวข้อ 27 หัวข้อ ได้แก่

1. การอ่านข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากหนังสือพิมพ์
2. ความบ่อยครั้งในการอ่านข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากหนังสือพิมพ์
3. หนังสือพิมพ์ที่เคยอ่านข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี
4. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีที่พบจากหนังสือพิมพ์
5. เนื้อหาข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากหนังสือพิมพ์
6. การฟังข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากวิทยุ
7. ความบ่อยครั้งในการฟังข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากวิทยุ
8. คลื่นวิทยุที่เคยฟังข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี
9. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีที่ได้รับฟังจากวิทยุ
10. เนื้อหาข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีที่ได้ฟังวิทยุ
11. การดูข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากโทรทัศน์
12. ความบ่อยครั้งในการดูข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากโทรทัศน์
13. สถานีโทรทัศน์ที่เคยดูข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี
14. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีที่ได้ดูจากโทรทัศน์
15. เนื้อหาข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากโทรทัศน์
16. การพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับบุคคลในครอบครัว/
ญาติพี่น้อง
17. ความบ่อยครั้งในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับบุคคล
ในครอบครัว/ญาติพี่น้อง
18. เนื้อหาข่าวสารที่พูดคุยเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับบุคคลในครอบครัว/
ญาติพี่น้อง
19. การพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนบ้าน
20. ความบ่อยครั้งในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนบ้าน
21. เนื้อหาข่าวสารที่พูดคุยเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนบ้าน
22. การพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเจ้าหน้าที่จากสังคม
สงเคราะห์/มูลนิธิช่วยเหลือสังคม

23. ความบ่อยครั้งในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเจ้าหน้าที่จากสังคมสงเคราะห์/มูลนิธิช่วยเหลือสังคม
24. เนื้อหาข่าวสารที่พูดคุยเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเจ้าหน้าที่จากสังคมสงเคราะห์/มูลนิธิช่วยเหลือสังคม
25. การพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนร่วมกลุ่มอาชีพ
26. ความบ่อยครั้งในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนร่วมกลุ่มอาชีพ
27. เนื้อหาข่าวสารที่พูดคุยเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนร่วมกลุ่มอาชีพได้นำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละตามตารางที่ 4.5-4.31 ดังนี้

ตารางที่ 4.5

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการอ่านข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากหนังสือพิมพ์

การเคยอ่านข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
เคย	379	94.8
ไม่เคย	21	5.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยอ่านข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 97.8 และไม่เคยอ่านข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 5.2

ตารางที่ 4.6

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการอ่านข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากหนังสือพิมพ์

ความบ่อยครั้งในการอ่านข่าวสาร เกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจาก หนังสือพิมพ์	จำนวน	(ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับ ความ บ่อยครั้ง
1-2 ครั้ง/เดือน	134	35.3	2.09	1.079	ปาน กลาง
3-4 ครั้ง/เดือน	149	38.5			
5-6 ครั้ง/เดือน	29	7.7			
มากกว่า 6 ครั้ง/เดือน	70	18.5			
รวม	379	100.0			

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความบ่อยครั้งในการอ่านข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากหนังสือพิมพ์ โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการอ่านข่าวสาร คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.09 จากคะแนนเต็ม 4 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการอ่านข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากหนังสือพิมพ์ ปานกลาง และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.079 โดยกลุ่มตัวอย่างอ่านข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากหนังสือพิมพ์ 3-4 ครั้ง/เดือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาอ่านข่าวสาร 1-2 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 35.3 ถัดมาอ่านข่าวสารมากกว่า 6 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 18.5 และ อ่านข่าวสาร 5-6 ครั้งต่อเดือน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.7

ตารางที่ 4.7
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหนังสือพิมพ์
ที่เคยอ่านข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี

การอ่านหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอข่าวสาร เกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี	จำนวน	ร้อยละ
ไทยรัฐ	372	93.0
เดลินิวส์	289	72.3
ข่าวสด	191	47.8
คม ชัด ลึก	125	31.3
มติชน	92	23.0
แนวหน้า	29	7.3
ผู้จัดการรายวัน	24	6.0
สยามรัฐ	20	5.0
บ้านเมือง	17	4.3
กรุงเทพธุรกิจ	9	2.3
โพสต์ทูเดย์	5	1.3
ไทยโพสต์	3	0.8
Bangkok Post	3	0.8

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.7 กลุ่มตัวอย่างตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ โดยคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ 3 อันดับแรก คือ อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.0 รองลงมาอ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คิดเป็นร้อยละ 72.3 และอ่านหนังสือพิมพ์ข่าวสด คิดเป็นร้อยละ 47.8

ตารางที่ 4.8
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะ
รูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง
ต่อสตรีที่พบจากหนังสือพิมพ์

ลักษณะรูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีที่พบจากหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหาข่าว	193	60.0
สื่อบุคคล	184	48.5
อื่น ๆ	2	0.5
รวม	379	100.0

จากตารางที่ 4.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยพบลักษณะรูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีที่พบจากหนังสือพิมพ์ ในลักษณะเนื้อหาข่าว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาพบในลักษณะสื่อบุคคล คิดเป็นร้อยละ 48.5 และพบในลักษณะอื่น ๆ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.9
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเนื้อหา
ข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากหนังสือพิมพ์

การอ่านข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
1. กฎหมายคุ้มครองสิทธิสตรี/กฎหมายเกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรี	176	44.0
2. หน่วยงานของรัฐ/เอกชน ที่ให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	137 57	34.3 14.3
3. นโยบายการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิภาพสตรี สภาสังคมสงเคราะห์		
4. การช่วยเหลือสตรีที่ถูกทำร้ายด้านการรักษาพยาบาล	129	32.3
5. คำแนะนำในการไปติดต่อ/แจ้งความที่สถานีตำรวจ	74	18.5
6. วิธีการฟื้นฟูจิตใจของสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง	104	26.0
7. สภาพปัญหาและสาเหตุความรุนแรงของสตรีที่เกิดขึ้นในสังคมและครอบครัว	132	33.0
8. สตรีถูกข่มขืน/ทารุณกรรม	349	87.3
9. สตรีถูกสามีทำร้ายร่างกาย	313	78.3
10. สตรีถูกนายจ้างเอาเปรียบหรือข่มขู่	169	42.3
11. เด็กสตรีถูกพ่อแม่ทำร้ายร่างกาย/นำไปขาย	257	64.3
12. อื่น ๆ	2	0.5

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.9 กลุ่มตัวอย่างตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ โดยคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ 3 อันดับแรก คือ อ่านข่าวสารสตรีถูกข่มขืน/ทารุณกรรม จากหนังสือพิมพ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.3 รองลงมา อ่านข่าวสารสตรีถูกสามีทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 78.3 และอ่านข่าวเด็กสตรีถูกพ่อแม่ทำร้ายร่างกาย/นำไปขาย คิดเป็นร้อยละ 64.3

ตารางที่ 4.10
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการฟังข่าวสาร
เกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากวิทยุ

การเคยฟังข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรง ต่อสตรีจากวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	290	72.5
ไม่เคย	110	27.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.10 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยฟังข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 72.5 และไม่เคยฟังข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 27.5

ตารางที่ 4.11
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการฟังข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากวิทยุ

ความบ่อยครั้งในการฟังข่าวสาร เกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากวิทยุ	จำนวน	(ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับความ บ่อยครั้ง
1-2 ครั้ง/เดือน	190	65.5	1.58	.946	น้อย
3-4 ครั้ง/เดือน	56	19.3			
5-6 ครั้ง/เดือน	19	6.5			
มากกว่า 6 ครั้ง/เดือน	25	8.7			
รวม	290	100.0			

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความบ่อยครั้งในการฟังข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากวิทยุ โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการรับฟังข่าวสาร คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 1.58 จากคะแนนเต็ม 4 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการฟังข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากวิทยุน้อย และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .946 โดยกลุ่มตัวอย่าง

ฟังข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากวิทยุ 1-2 ครั้ง/เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.5
 รองลงมาฟังข่าวสาร 3-4 ครั้ง/เดือน คิดเป็น ร้อยละ 19.3 ถัดมาฟังข่าวสารมากกว่า 6 ครั้ง/เดือน
 คิดเป็นร้อยละ 8.7 และฟังข่าวสาร 5-6 ครั้งต่อเดือนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.5

ตารางที่ 4.12

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคลื่นวิทยุ
 ที่เคยฟังข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี

คลื่นวิทยุที่เคยฟังข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานีวิทยุ AM		
ตอบแต่ไม่ระบุคลื่น	19	4.8
95.50	3	0.8
89.00	2	0.5
2. สถานีวิทยุ FM		
ตอบแต่ไม่ระบุคลื่น	41	10.3
88.00	6	1.5
88.50	2	0.5
89.00	6	1.5
93.00	4	1.0
93.50	6	1.5
94.50	29	7.3
95.00	9	2.3
95.50	9	2.3
96.00	19	4.8
96.50	5	1.3
98.00	5	1.3
98.50	4	1.0
99.50	3	0.8
100.00	41	10.3
100.50	3	0.8

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

คลื่นวิทยุที่เคยฟังข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี	จำนวน	ร้อยละ
102.50	5	1.3
103.00	2	0.5
103.50	10	2.5
104.50	5	1.3
สถานีวิทยุ FM		
105.00	4	1.0
105.50	10	2.5
106.50	17	4.3
108.00	3	0.8

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.12 กลุ่มตัวอย่างตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ โดยคลื่นสถานีวิทยุ AM ที่เคยฟังข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี คำตอบที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบคือ เคยรับฟังแต่ไม่สามารถระบุคลื่นได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.8 รองลงมาเคยรับฟังคลื่น 95.50 คิดเป็นร้อยละ 0.8 และรับฟังคลื่น 89.00 คิดเป็นร้อยละ 0.5

โดยคลื่นสถานีวิทยุ FM ที่เคยฟังข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี คำตอบที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบคือ เคยรับฟังแต่ไม่สามารถระบุคลื่นได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.3 รองลงมาเคยรับฟังคลื่น 100.00 คิดเป็นร้อยละ 10.3 ถัดมารับฟังคลื่น 94.50 คิดเป็นร้อยละ 7.3 และรับฟังคลื่น 96.00 คิดเป็นร้อยละ 4.8

ตารางที่ 4.13
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะ
รูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง
ต่อสตรีที่ได้รับฟังจากวิทยุ

ลักษณะรูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับ ความรุนแรงต่อสตรีที่ได้รับฟังจากวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
รายการข่าว	164	56.5
รายการสนทนา	99	34.1
รายการตอบปัญหา	13	4.5
รายการเพลง	14	4.9
รวม	290	100.0

จากตารางที่ 4.13 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยฟังลักษณะรูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากวิทยุ ในลักษณะรายการข่าว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมาฟังในลักษณะรายการสนทนา คิดเป็นร้อยละ 34.1 ถัดมาฟังในลักษณะรายการเพลง ใกล้เคียงกับรายการตอบปัญหา ร้อยละ 4.9 และ ร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเนื้อหาข่าวสาร
เกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากวิทยุ

การฟังข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
1. กฎหมายคุ้มครองสิทธิสตรี/กฎหมายเกี่ยวข้องกับ ความรุนแรงต่อสตรี	152	38.0
2. หน่วยงานของรัฐ/เอกชน ที่ให้ความช่วยเหลือและแก้ไข ปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	71	17.8
3. นโยบายการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริม สวัสดิภาพสตรี สภาสังคมสงเคราะห์	68	17.0
4. การช่วยเหลือสตรีที่ถูกทำร้ายด้านการรักษาพยาบาล	116	29.0
5. คำแนะนำในการไปติดต่อ/แจ้งความที่สถานีตำรวจ	76	19.0
6. วิธีการฟื้นฟูจิตใจของสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง	83	20.8
7. สภาพปัญหาและสาเหตุความรุนแรงของสตรีที่เกิดขึ้นใน สังคมและครอบครัว	103	25.8
8. สตรีถูกข่มขืน/ทารุณกรรม	234	58.5
9. สตรีถูกสามีทำร้ายร่างกาย	194	48.5
10. สตรีถูกนายจ้างเอาเปรียบหรือข่มขู่	138	34.5
11. เด็กสตรีถูกพ่อแม่ทำร้ายร่างกาย/นำไปขาย	155	38.8

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.14 กลุ่มตัวอย่างตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ โดยคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ 3 อันดับแรก คือ ฟังข่าวสารสตรีถูกข่มขืน/ทารุณกรรม จากวิทยุมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมา ฟังข่าวสารสตรีถูกสามีทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 48.5 และ ฟังข่าวเด็กสตรีถูกพ่อแม่ทำร้ายร่างกาย/นำไปขาย ใกล้เคียงกับ กฎหมายคุ้มครองสิทธิสตรี/กฎหมายเกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรี ฟังข่าวสารคิดเป็นร้อยละ 38.8 และร้อยละ 38.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการดูข่าวสาร
เกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากโทรทัศน์

การเคยดูข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
เคย	385	96.3
ไม่เคย	15	3.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.15 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยดูข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 96.3 และไม่เคยดูข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตารางที่ 4.16

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการดูข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากโทรทัศน์

ความบ่อยครั้งในการดูข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากโทรทัศน์	จำนวน	(ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับความบ่อยครั้ง
1-2 ครั้ง/เดือน	127	33.0	2.25	1.144	ปานกลาง
3-4 ครั้ง/เดือน	122	31.7			
5-6 ครั้ง/เดือน	48	12.5			
มากกว่า 6 ครั้ง/เดือน	88	22.8			
รวม	385	100.0			

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ความบ่อยครั้งในการดูข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากโทรทัศน์ โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการดูข่าวสาร คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 2.25 จากคะแนนเต็ม 4 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการดูข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากโทรทัศน์ ปานกลาง และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.144 โดยกลุ่มตัวอย่างดูข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากโทรทัศน์ 3-4 ครั้ง/เดือน มากที่สุด

คิดเป็นร้อยละ 31.7 รองลงมาฟังข่าวสาร 1-2 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 31.7 ถัดมาฟังข่าวสารมากกว่า 6 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 22.8 และฟังข่าวสาร 5-6 ครั้งต่อเดือนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.5

ตารางที่ 4.17

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานีโทรทัศน์
ที่เคยดูข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี

สถานีโทรทัศน์ที่เคยดูข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี	จำนวน	ร้อยละ
1. ช่อง 3	344	86.0
2. ช่อง 5	228	57.0
3. ช่อง 7	327	81.8
4. ช่อง 9	239	59.0
5. ช่อง 11	97	24.3
6. อื่น ๆ	35	8.8

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.17 กลุ่มตัวอย่างตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ โดยคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ 3 อันดับแรก คือ เคยดูข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี จากสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.0 รองลงมาดูข่าวสารจากสถานีโทรทัศน์ ช่อง 7 คิดเป็นร้อยละ 81.8 และดูข่าวสารจากสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 คิดเป็นร้อยละ 59.0

ตารางที่ 4.18

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะรูปแบบ
การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีที่ได้ดูจากโทรทัศน์

ลักษณะรูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับ ความรุนแรงต่อสตรีที่ได้ดูจากโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
รายการข่าว	309	84.9
รายการสนทนา	13	3.9
รายการตอบปัญหา	20	5.0
ละครโทรทัศน์	43	11.2
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.18 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยดูลักษณะรูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากโทรทัศน์ ในลักษณะรายการข่าว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.9 รองลงมาดูในลักษณะละครโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 11.2 ถัดมาฟังในลักษณะรายการตอบปัญหา ใกล้เคียงกับรายการสนทนา ร้อยละ 5.0 และ ร้อยละ 3.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเนื้อหาข่าวสาร
เกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากโทรทัศน์

การดูข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีจากโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
1. กฎหมายคุ้มครองสิทธิสตรี/กฎหมายเกี่ยวข้องกับ ความรุนแรงต่อสตรี	185	46.3
2. หน่วยงานของรัฐ/เอกชน ที่ให้ความช่วยเหลือและแก้ไข ปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	96	24.0
3. นโยบายการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริม สวัสดิภาพสตรี สภาสังคมสงเคราะห์	59	14.8
4. การช่วยเหลือสตรีที่ถูกทำร้ายด้านการรักษาพยาบาล	146	36.5
5. คำแนะนำในการไปติดต่อ/แจ้งความที่สถานีตำรวจ	62	15.5
6. วิธีการฟื้นฟูจิตใจของสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง	101	25.3
7. สภาพปัญหาและสาเหตุความรุนแรงของสตรีที่เกิดขึ้นใน สังคมและครอบครัว	158	39.5
8. สตรีถูกข่มขืน/ทารุณกรรม	333	83.5
9. สตรีถูกสามีทำร้ายร่างกาย	294	73.5
10. สตรีถูกนายจ้างเอาเปรียบหรือข่มขู่	221	55.3
11. เด็กสตรีถูกพ่อแม่ทำร้ายร่างกาย/นำไปขาย	241	60.3

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.19 กลุ่มตัวอย่างตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ โดยคำตอบที่กลุ่มตัวอย่าง
ส่วนใหญ่ตอบ 3 อันดับแรก คือ ดูข่าวสารสตรีถูกข่มขืน/ทารุณกรรม จากโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 83.5 รองลงมา ดูข่าวสารสตรีถูกสามีทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 73.5 และ ฟังข่าวเด็ก
สตรีถูกพ่อแม่ทำร้ายร่างกาย/นำไปขาย คิดเป็นร้อยละ 60.3

ตารางที่ 4.20

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการพูดคุยข่าวสาร
เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับบุคคลในครอบครัว/ญาติพี่น้อง

การเคยพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรง ต่อสตรีกับบุคคลในครอบครัว/ญาติพี่น้อง	จำนวน	ร้อยละ
เคย	244	61.2
ไม่เคย	155	38.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.20 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยการเคยพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับบุคคลในครอบครัว/ญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 61.2 และไม่เคยมการเคยพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับบุคคลในครอบครัว/ญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 38.8

ตารางที่ 4.21
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี
กับบุคคลในครอบครัว/ญาติพี่น้อง

ความบ่อยครั้งในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับบุคคลในครอบครัว/ญาติพี่น้อง	จำนวน	(ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับความบ่อยครั้ง
1-2 ครั้ง/เดือน	171	70.1	1.53	.927	น้อย
3-4 ครั้ง/เดือน	35	14.3			
5-6 ครั้ง/เดือน	20	8.2			
มากกว่า 6 ครั้ง/เดือน	18	7.4			
รวม	244	100.0			

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ความบ่อยครั้งในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับบุคคลในครอบครัว/ญาติพี่น้อง โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการพูดคุย คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 1.53 จากคะแนนเต็ม 4 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับบุคคลในครอบครัว/ญาติพี่น้อง น้อย และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .927 โดยกลุ่มตัวอย่างในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับบุคคลในครอบครัว/ญาติพี่น้อง 1-2 ครั้ง/เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.1 รองลงมาพูดคุยข่าวสาร 3-4 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 14.3 ถัดมาพูดคุยข่าวสาร 5-6 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 8.2 และพูดคุยข่าวสาร มากกว่า 6 ครั้ง/เดือน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.4

ตารางที่ 4.22
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเนื้อหาที่พูดคุย
ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับ
บุคคลในครอบครัว/ญาติพี่น้อง

การพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี กับบุคคลในครอบครัว/ญาติพี่น้อง	จำนวน	ร้อยละ
1. กฎหมายคุ้มครองสิทธิสตรี/กฎหมายเกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรี	82	20.5
2. หน่วยงานของรัฐ/เอกชน ที่ให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	71	17.8
3. นโยบายการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิภาพสตรีสภาสังคมสงเคราะห์	32	8.0
4. การช่วยเหลือสตรีที่ถูกทำร้ายด้านการรักษาพยาบาล	48	12.0
5. คำแนะนำในการไปติดต่อ/แจ้งความที่สถานีตำรวจ	52	13.0
6. วิธีการฟื้นฟูจิตใจของสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง	71	17.8
7. สภาพปัญหาและสาเหตุความรุนแรงของสตรีที่เกิดขึ้นในสังคมและครอบครัว	96	24.0
8. สตรีถูกข่มขืน/ทารุณกรรม	184	46.0
9. สตรีถูกสามีทำร้ายร่างกาย	168	42.0
10. สตรีถูกนายจ้างเอาเปรียบหรือข่มขู่	113	28.3
11. เด็กสตรีถูกพ่อแม่ทำร้ายร่างกาย/นำไปขาย	155	38.8
12. อื่น ๆ	3	0.8

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.22 กลุ่มตัวอย่างตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ โดยคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ 3 อันดับแรก คือ พูดคุยข่าวสารสตรีถูกข่มขืน/ทารุณกรรม กับบุคคลในครอบครัว/ญาติพี่น้อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมา พูดคุยข่าวสารสตรีถูกสามีทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 42.0 และ พูดคุยข่าวสารเด็กสตรีถูกพ่อแม่ทำร้ายร่างกาย/นำไปขาย คิดเป็นร้อยละ 38.8

ตารางที่ 4.23

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการพูดคุย
ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนบ้าน

การเคยพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหา ความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
เคย	161	40.3
ไม่เคย	239	59.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.23 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยการเคยพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนบ้าน คิดเป็นร้อยละ 59.7 และเคยการเคยพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนบ้านคิดเป็นร้อยละ 40.3

ตารางที่ 4.24

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรง
ต่อสตรีกับเพื่อนบ้าน

ความบ่อยครั้งในการพูดคุยข่าวสาร เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี กับเพื่อนบ้าน	จำนวน	(ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับความ บ่อยครั้ง
1-2 ครั้ง/เดือน	127	78.9	1.24	.506	น้อย
3-4 ครั้ง/เดือน	32	19.9			
มากกว่า 6 ครั้ง/เดือน	2	1.2			
รวม	161	100.0			

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ความบ่อยครั้งในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนบ้าน โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการพูดคุย คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 1.24 จากคะแนนเต็ม 4 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการในการพูดคุย

ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนบ้าน น้อย และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .506 โดยกลุ่มตัวอย่างในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนบ้าน 1-2 ครั้ง/เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.9 รองลงมาพูดคุยข่าวสาร 3-4 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และพูดคุยข่าวสาร มากกว่า 6 ครั้ง/เดือน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.2

ตารางที่ 4.25

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเนื้อหาข่าวสาร
ที่พูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนบ้าน

การพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี กับเพื่อนบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
1. กฎหมายคุ้มครองสิทธิสตรี/กฎหมายเกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรี	79	19.8
2. หน่วยงานของรัฐ/เอกชน ที่ให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	52	13.0
3. นโยบายการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิภาพสตรี สภาสังคมสงเคราะห์	24	6.0
4. การช่วยเหลือสตรีที่ถูกทำร้ายด้านการรักษาพยาบาล	52	13.0
5. คำแนะนำในการไปติดต่อ/แจ้งความที่สถานีตำรวจ	56	14.0
6. วิธีการฟื้นฟูจิตใจของสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง	69	17.3
7. สภาพปัญหาและสาเหตุความรุนแรงของสตรีที่เกิดขึ้นในสังคมและครอบครัว	69	17.3
8. สตรีถูกข่มขืน/ทารุณกรรม	125	31.3
9. สตรีถูกสามีทำร้ายร่างกาย	104	26.0
10. สตรีถูกนายจ้างเอาเปรียบหรือข่มขู่	84	21.0
11. เด็กสตรีถูกพ่อแม่ทำร้ายร่างกาย/นำไปขาย	76	19.0

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.25 กลุ่มตัวอย่างตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ โดยคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ 3 อันดับแรก คือ พูดคุยข่าวสารสตรีถูกข่มขืน/ทารุณกรรม กับเพื่อนบ้าน มากที่สุด

คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมา พุดคุยข่าวสารสตรีถูกสามีทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 16.0 และ พุดคุยข่าวสารสตรีถูกนายจ้างเอาเปรียบหรือข่มขู่ คิดเป็นร้อยละ 21.0

ตารางที่ 4.26

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการพุดคุย
ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเจ้าหน้าที่
จากสังคมสงเคราะห์/มูลนิธิช่วยเหลือสังคม

การเคยพุดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี กับเจ้าหน้าที่จากสังคมสงเคราะห์/มูลนิธิช่วยเหลือสังคม	จำนวน	ร้อยละ
เคย	69	17.3
ไม่เคย	331	82.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.26 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยการเคยพุดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเจ้าหน้าที่จากสังคมสงเคราะห์/มูลนิธิช่วยเหลือสังคม คิดเป็นร้อยละ 82.7 และเคยการเคยพุดคุยข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีกับเจ้าหน้าที่จากสังคมสงเคราะห์/มูลนิธิช่วยเหลือสังคม คิดเป็นร้อยละ 17.3

ตารางที่ 4.27

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับ
เจ้าหน้าที่จากสังคมสงเคราะห์/มูลนิธิช่วยเหลือสังคม

ความบ่อยครั้งในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเจ้าหน้าที่จากสังคมสงเคราะห์/มูลนิธิช่วยเหลือสังคม	จำนวน	(ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับความบ่อยครั้ง
1-2 ครั้ง/เดือน	49	71.0	1.45	.796	น้อย
3-4 ครั้ง/เดือน	11	15.9			
5-6 ครั้ง/เดือน	7	1.7			
มากกว่า 6 ครั้ง/เดือน	2	0.5			
รวม	161	100.0			

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ความบ่อยครั้งในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเจ้าหน้าที่จากสังคมสงเคราะห์/มูลนิธิช่วยเหลือสังคม โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการพูดคุยคิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 1.45 จากคะแนนเต็ม 4 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเจ้าหน้าที่จากสังคมสงเคราะห์/มูลนิธิช่วยเหลือสังคม น้อย และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .796 โดยกลุ่มตัวอย่างในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีกับเจ้าหน้าที่จากสังคมสงเคราะห์/มูลนิธิช่วยเหลือสังคม 1-2 ครั้ง/เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.0 รองลงมาพูดคุยข่าวสาร 3-4 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ถัดมาพูดคุยข่าวสาร 5-6 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 1.7 และพูดคุยข่าวสาร มากกว่า 6 ครั้ง/เดือน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.28

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเนื้อหาข่าวสาร
ที่พูดคุยเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเจ้าหน้าที่
จากสังคมสงเคราะห์/มูลนิธิช่วยเหลือสังคม

การพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเจ้าหน้าที่ จากสังคมสงเคราะห์/มูลนิธิช่วยเหลือสังคม	จำนวน	ร้อยละ
1. กฎหมายคุ้มครองสิทธิสตรี/กฎหมายเกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรี	52	13.0
2. หน่วยงานของรัฐ/เอกชน ที่ให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	34	8.5
3. นโยบายการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิภาพสตรี สภาสังคมสงเคราะห์	25	6.3
4. การช่วยเหลือสตรีที่ถูกทำร้ายด้านการรักษาพยาบาล	25	6.3
5. คำแนะนำในการไปติดต่อ/แจ้งความที่สถานีตำรวจ	22	5.5
6. วิธีการฟื้นฟูจิตใจของสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง	26	6.5
7. สภาพปัญหาและสาเหตุความรุนแรงของสตรีที่เกิดขึ้นในสังคมและครอบครัว	34	8.5
8. สตรีถูกข่มขืน/ทารุณกรรม	30	7.5
9. สตรีถูกสามีทำร้ายร่างกาย	41	10.3
10. สตรีถูกนายจ้างเอาเปรียบหรือข่มขู่	30	7.5
11. เด็กสตรีถูกพ่อแม่ทำร้ายร่างกาย/นำไปขาย	19	4.8

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.28 กลุ่มตัวอย่างตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ โดยคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ 3 อันดับแรก คือ พูดคุยข่าวสารกฎหมายคุ้มครองสิทธิสตรี/กฎหมายเกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรี กับเจ้าหน้าที่จากสังคมสงเคราะห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.0 รองลงมา พูดคุยข่าวสารสตรีถูกสามีทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 10.3 และ พูดคุยกับหน่วยงานของรัฐ/เอกชน ที่ให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี คิดเป็นร้อยละ 8.5

ตารางที่ 4.29

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการพูดคุยข่าวสาร
เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนร่วมกลุ่มอาชีพ

การเคยพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรง ต่อสตรีกับเพื่อนร่วมกลุ่มอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	246	61.5
ไม่เคย	154	38.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.29 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยการเคยพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนร่วมกลุ่มอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 61.5 และไม่เคยการเคยพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนร่วมกลุ่มอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 38.5

ตารางที่ 4.30

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการพูดคุย
ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนร่วมกลุ่มอาชีพ

ความบ่อยครั้งในการพูดคุยข่าวสาร เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี กับเพื่อนร่วมกลุ่มอาชีพ	จำนวน	(ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับ ความบ่อย ครั้ง
1-2 ครั้ง/เดือน	184	46.0	1.33	.632	น้อย
3-4 ครั้ง/เดือน	48	12.0			
5-6 ครั้ง/เดือน	10	2.5			
มากกว่า 6 ครั้ง/เดือน	4	1.0			
รวม	161	100.0			

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ความบ่อยครั้งในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนร่วมกลุ่มอาชีพ โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการพูดคุย คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 1.33 จากคะแนนเต็ม 4 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการใน

การพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนร่วมกลุ่มอาชีพ น้อย และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .632 โดยกลุ่มตัวอย่างในการพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนร่วมกลุ่มอาชีพ 1-2 ครั้ง/เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาพูดคุยข่าวสาร 3-4 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ถัดมาพูดคุยข่าวสาร 5-6 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 2.5 และพูดคุยข่าวสาร มากกว่า 6 ครั้ง/เดือน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 4.31

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเนื้อหาพูดคุยข่าวสาร
ที่พูดเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีกับเพื่อนร่วมกลุ่มอาชีพ

การพูดคุยข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี กับเพื่อนร่วมกลุ่มอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
1. กฎหมายคุ้มครองสิทธิสตรี/กฎหมายเกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรี	86	21.5
2. หน่วยงานของรัฐ/เอกชน ที่ให้ความช่วยเหลือและแก้ไข ปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	65	16.3
3. นโยบายการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิ ภาพสตรี สภาสังคมสงเคราะห์	35	8.8
4. การช่วยเหลือสตรีที่ถูกทำร้ายด้านการศึกษาพยาบาล	48	12.0
5. คำแนะนำในการไปติดต่อ/แจ้งความที่สถานีตำรวจ	79	19.8
6. วิธีการฟื้นฟูจิตใจของสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง	84	21.0
7. สภาพปัญหาและสาเหตุความรุนแรงของสตรีที่เกิดขึ้นใน สังคมและครอบครัว	129	32.3
8. สตรีถูกข่มขืน/ทารุณกรรม	174	43.5
9. สตรีถูกสามีทำร้ายร่างกาย	142	35.5
10. สตรีถูกนายจ้างเอาเปรียบหรือข่มขู่	97	24.3
11. เด็กสตรีถูกพ่อแม่ทำร้ายร่างกาย/นำไปขาย	119	29.8

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.31 กลุ่มตัวอย่างตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ โดยคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ 3 อันดับแรก คือ พุดคุยข่าวสารสตรีถูกข่มขืน/ทารุณกรรม กับเพื่อนร่วมกลุ่มอาชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมา พุดคุยข่าวสารสตรีถูกสามีทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 35.5 และ พุดคุยข่าวสารสภาพปัญหาและสาเหตุความรุนแรงของสตรีที่เกิดขึ้นในสังคมและครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 32.3

ตอนที่ 3 ระดับความรู้ความรุนแรงต่อสตรี

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของระดับความรู้ความรุนแรงต่อสตรีประกอบด้วย 3 หัวข้อ ได้แก่ 1. ความรู้ความรุนแรงต่อสตรี 2. คะแนนความรู้รวมความรุนแรงต่อสตรี และ 3. ระดับความรู้ความรุนแรงต่อสตรี ได้นำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละตามตารางที่ 4.31-4.33 ดังนี้

ตารางที่ 4.32

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้ความรุนแรงต่อสตรี

ความรู้ความรุนแรงต่อสตรี	คำตอบ			
	ถูก		ผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. วันรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อสตรี ตรงกับวันใด	328	82.0	72	18.0
2. สัญลักษณ์ใด ที่ใช้ในการยุติความรุนแรงต่อสตรี	276	69.0	124	31.0
3. ข้อใด ไม่ใช่ พฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรี	304	76.0	96	24.0
4. หน่วยงานใด ไม่ได้ ทำงานรับผิดชอบเกี่ยวกับการพิทักษ์สิทธิสตรี	284	71.0	116	29.0
5. ความรุนแรงตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ แบ่งเป็นกี่ประเภท	170	42.5	230	57.5
6. ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตราใด ที่ว่า “ผู้หญิงมีสิทธิฟ้องร้องสามีได้เมื่อถูกทำร้ายร่างกาย	126	31.5	274	68.5
7. บุคคลใดเมื่อทำร้ายผู้หญิงแล้ว มีความผิดมากที่สุด	310	77.5	90	22.5

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ความรู้ความรุนแรงต่อสตรี	คำตอบ			
	ถูก		ผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
8. สามีข่มขืนภรรยา ถือเป็นความรุนแรงในครอบครัว	231	57.8	169	42.3
* 9. ปิตินบังคับให้ภรรยาขายบริการทางเพศ ไม่ถือเป็นความรุนแรงต่อสตรี เนื่องจากใช้สิทธิความเป็นสามี	106	26.5	294	73.5
10. คุณครูทำโทษ นักเรียนผู้หญิง โดยตัดคะแนนความประพฤติเนื่องจากนักเรียนหญิงไม่นำการบ้านมาส่ง	234	58.5	166	41.5

* ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 4.32 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ตอบถูก ในหัวข้อ วันรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อสตรี ตรงกับวันใด คิดเป็นร้อยละ 82.0 และตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 18.0

- หัวข้อ สัญลักษณ์ใด ที่ใช้ในการยุติความรุนแรงต่อสตรี กลุ่มตัวอย่างตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 69.0 และตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 31.0

- หัวข้อ ข้อใด ไม่ใช่ พฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรี กลุ่มตัวอย่างตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 76.0 และตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 24.0

- หัวข้อ หน่วยงานใด ไม่ได้ ทำงานรับผิดชอบเกี่ยวกับการพิทักษ์สิทธิสตรี กลุ่มตัวอย่างตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 71.0 และตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 29.0

- หัวข้อ ความรุนแรงตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ แบ่งเป็นกี่ประเภท กลุ่มตัวอย่างตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 42.5 และตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 57.5

- หัวข้อ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตราใด ที่ว่า “ผู้หญิงมีสิทธิฟ้องร้องสามีได้เมื่อถูกทำร้ายร่างกาย กลุ่มตัวอย่างตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 31.5 และตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 68.5

- หัวข้อ บุคคลใดเมื่อทำร้ายผู้หญิงแล้ว มีความผิดมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 77.5 และตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 22.5

- หัวข้อ สามีข่มขืนภรรยา ถือเป็นความรุนแรงในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 57.8 และตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 42.3

- หัวข้อ ปิติบังคับให้ภรรยาขายบริการทางเพศ ไม่ถือเป็นความรุนแรงสตรี เนื่องจากใช้สิทธิความเป็นสามี (ข้อความเชิงลบ หมายถึง เป็นพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรี) กลุ่มตัวอย่างตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 26.5 และตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 73.5

- หัวข้อ คุณครูทำโทษ นักเรียนผู้หญิง โดยตัดคะแนนความประพฤติ เนื่องจากนักเรียนหญิงไม่นำการบ้านมาส่ง กลุ่มตัวอย่างตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 58.5 และตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 41.5

ตารางที่ 4.33

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
คะแนนความรู้รวมความรุนแรงต่อสตรี

คะแนนความรู้รวมความรุนแรงต่อสตรี	จำนวน	ร้อยละ
1	3	0.8
2	17	4.2
3	28	7.0
4	25	6.3
5	73	18.2
6	98	24.5
7	82	20.5
8	53	13.3
9	17	4.2
10	4	1.0
รวม	400	10.0

ค่าเฉลี่ยคะแนนรวม เท่ากับ 5.91 S.D. เท่ากับ 1.791 ถือว่ามีระดับความรู้ปานกลาง

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ระดับความรู้รวมความรุนแรงต่อสตรี โดยรวม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.91 จากคะแนนเต็ม 10 และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.791 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ปานกลาง โดยพิจารณาได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่าง ได้คะแนนความรู้ความรุนแรงต่อสตรี เท่ากับ 6 คะแนน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.5 รองลงมาได้คะแนนความรู้ความรุนแรงต่อสตรี เท่ากับ 7 คะแนน คิดเป็น

ร้อยละ 20.5 ถัดมาได้คะแนนความรู้ความรุนแรงต่อสตรี เท่ากับ 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 18.2 ได้คะแนนความรู้ความรุนแรงต่อสตรี เท่ากับ 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 13.3 ได้คะแนนความรู้ความรุนแรงต่อสตรี เท่ากับ 4 ไกล่เคียงกับได้ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.0 และ ร้อยละ 6.3 ได้คะแนนความรู้ความรุนแรงต่อสตรี เท่ากับ 2 คะแนน เท่ากับได้ 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และได้คะแนน 10 ไกล่เคียงกับ ได้คะแนน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 1.0 และ ร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.34

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ระดับความรู้ความรุนแรงต่อสตรี

ระดับความรู้ความรุนแรงต่อสตรี	จำนวน	ร้อยละ
มาก	155	38.8
ปานกลาง	182	45.5
น้อย	63	15.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.34 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ความรุนแรงต่อสตรี อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมา มีระดับความรู้ที่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.8 และมีระดับความรู้ที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.7

ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ประกอบด้วย 10 หัวข้อ ได้แก่ 1. ความบ่อยครั้งในการบริจาคเงินให้กับองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับสตรี 2. ความบ่อยครั้งในการเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครร่วมรณรงค์โครงการที่เกี่ยวกับสตรี 3. ความบ่อยครั้งในการแจ้งตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบสตรีถูกทำร้าย 4. เหตุการณ์สตรีถูกทำร้ายที่เคยแจ้งตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 5. ความบ่อยครั้งในการช่วยเผยแพร่ความรู้และให้ข้อมูลเรื่องความรุนแรงต่อสตรีแก่บุคคลอื่น 6. ความบ่อยครั้งในการเคยแนะนำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาสตรีแก่บุคคลอื่น 7. หน่วยงานที่เคยแนะนำ 8. สาเหตุที่แนะนำหน่วยงาน 9. กลุ่มคนที่รัฐควรจะมีนโยบายเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในสตรี และ 10. ประเด็นความรุนแรงของสตรีที่ควรดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ได้นำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละตามตารางที่ 4.35-4.45 ดังนี้

ตารางที่ 4.35

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการบริจาคเงินให้กับองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับสตรี

ความบ่อยครั้งในการบริจาคเงิน ให้กับองค์กรที่ทำงาน เกี่ยวกับสตรี	จำนวน	(ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับความ บ่อยครั้ง
ไม่เคย	240	60.0	0.50	.715	น้อยที่สุด
1-2 ครั้ง/ปี	136	34.0			
3-4 ครั้ง/ปี	10	2.5			
5-6 ครั้ง/ปี	14	3.5			
รวม	400	100.0			

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ความบ่อยครั้งในการความบ่อยครั้งในการบริจาคเงินให้กับองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับสตรี โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการบริจาค คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 0.50 จากคะแนนเต็ม 4 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการบริจาคเงินให้กับองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับสตรี น้อยที่สุด และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่า

กับ .715 โดยกลุ่มตัวอย่างไม่เคยบริจาคเงินให้กับองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับสตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาบริจาค 1-2 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 34.0 ถัดมาบริจาค 5-6 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 3.5 และบริจาค 3-4 ครั้ง/ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 4.36

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครร่วมรณรงค์โครงการที่เกี่ยวกับสตรี

ความบ่อยครั้งในการเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครร่วมรณรงค์โครงการที่เกี่ยวกับสตรี	จำนวน	(ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับความบ่อยครั้ง
ไม่เคย	339	84.8	0.24	.634	น้อยที่สุด
1-2 ครั้ง/ปี	37	9.2			
3-4 ครั้ง/ปี	14	3.5			
5-6 ครั้ง/ปี	10	2.5			
รวม	400	100.0			

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ความความบ่อยครั้งในการเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครร่วมรณรงค์โครงการที่เกี่ยวกับสตรี โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการเข้าร่วม คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 0.24 จากคะแนนเต็ม 4 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครร่วมรณรงค์โครงการที่เกี่ยวกับสตรี น้อยที่สุด และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .634 โดยกลุ่มตัวอย่างไม่เคยเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครร่วมรณรงค์โครงการที่เกี่ยวกับสตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.8 รองลงมาเคยเข้าร่วม 1-2 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 9.2 ถัดมาเคยเข้าร่วม 3-4 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 3.5 และเคยเข้าร่วม 5-6 ครั้ง/ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 4.37

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการแจ้งตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบสตรีถูกทำร้าย

ความบ่อยครั้งในการแจ้งตำรวจ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อพบสตรีถูกทำร้าย	จำนวน	(ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับ ความ บ่อยครั้ง
ไม่เคย	322	80.5	0.35	.841	น้อยที่สุด
1-2 ครั้ง/ปี	47	11.8			
3-4 ครั้ง/ปี	9	2.3			
5-6 ครั้ง/ปี	15	3.8			
มากกว่า 6 ครั้ง/ปี	7	1.2			
รวม	400	100.0			

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ความบ่อยครั้งในการแจ้งตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบสตรีถูกทำร้าย โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการแจ้งตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 0.35 จากคะแนนเต็ม 4 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการแจ้งตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบสตรีถูกทำร้าย น้อยที่สุด และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .841 โดยกลุ่มตัวอย่างไม่เคยแจ้งตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบสตรีถูกทำร้าย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.5 รองลงมาเคยแจ้ง 1-2 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 11.8 ถัดมาเคยแจ้ง 5-6 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 3.8 และเคยแจ้ง 3-4 ครั้ง/ปี ใกล้เคียงกับแจ้งมากกว่า 6 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 2.3 และร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.38

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุการณ์สตรี
ถูกทำร้ายที่เคยแจ้งตำรวจ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เหตุการณ์สตรีถูกทำร้ายที่เคยแจ้งตำรวจหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	จำนวน	ร้อยละ
สามีทุบตีภรรยา	43	56.3
เด็กถูกทำร้ายร่างกายหรือถูกกักขังจากผู้ปกครอง	33	41.3
สตรีถูกข่มขืน/ถูกทำอนาจาร	2	2.4
รวม	78	100.0

จากตารางที่ 4.38 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เมื่อพบเห็นเหตุการณ์สามีทุบตีภรรยา จะแจ้งตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมาเมื่อพบเห็นเหตุการณ์เด็กถูกทำร้ายร่างกายหรือถูกกักขังจากผู้ปกครอง จะแจ้งตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 41.3 และเมื่อพบเห็นเหตุการณ์สตรีถูกข่มขืน/ถูกทำอนาจาร จะแจ้งตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 2.4

ตารางที่ 4.39

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการ
ช่วยเผยแพร่ความรู้และให้ข้อมูลเรื่องความรุนแรงต่อสตรีแก่บุคคลอื่น

ความบ่อยครั้งในการช่วยเผยแพร่ ความรู้และให้ข้อมูลเรื่องความรุนแรงต่อสตรีแก่บุคคลอื่น	จำนวน	(ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับ ความ บ่อยครั้ง
ไม่เคย	264	66.0	0.50	.881	น้อยที่สุด
1-2 เรื่อง	104	26.0			
3-4 เรื่อง	12	3.0			
5 -6 เรื่อง	9	2.3			
มากกว่า 6 เรื่อง	11	2.7			
รวม	400	100.0			

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ความบ่อยครั้งในการช่วยเผยแพร่ความรู้และให้ข้อมูลเรื่อง ความรุนแรงต่อสตรีแก่บุคคลอื่น โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการช่วยเผยแพร่ ความรู้และให้ข้อมูลเรื่องความรุนแรงต่อสตรีแก่บุคคลอื่น คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 0.50 จากคะแนน เต็ม 4 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการช่วยเผยแพร่ความรู้และให้ข้อมูลเรื่อง ความรุนแรงต่อสตรีแก่บุคคลอื่น น้อยที่สุด และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .881 โดย กลุ่มตัวอย่างไม่เคยช่วยเผยแพร่ความรู้และให้ข้อมูลเรื่องความรุนแรงต่อสตรีแก่บุคคลอื่นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.5 รองลงมาเคยช่วยเผยแพร่ 1-2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 26.0 ถัดมาเคยช่วย เผยแพร่ 3-4 เรื่องใกล้เคียงกับ มากกว่า 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.0 และร้อยละ 2.7 ตามลำดับ และเคยช่วยเผยแพร่ 5-6 เรื่อง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 4.40

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการ เคยแนะนำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาสตรีแก่บุคคลอื่น

ความบ่อยครั้งในการแนะนำ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข ปัญหาสตรีแก่บุคคลอื่น	จำนวน	(ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับ ความ บ่อยครั้ง
ไม่เคย	298	74.5	0.49	1.036	น้อยที่สุด
1-2 ครั้ง	59	14.8			
3-4 ครั้ง	11	2.7			
5-6 ครั้ง	13	3.3			
มากกว่า 6 ครั้ง	19	4.7			
รวม	400	100.0			

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ความบ่อยครั้งในการแนะนำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การแก้ไขปัญหาสตรีแก่บุคคลอื่น โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการแนะนำ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาสตรีแก่บุคคลอื่น คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 0.49 จากคะแนน เต็ม 4 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการแนะนำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การแก้ไขปัญหาสตรีแก่บุคคลอื่น น้อยที่สุด และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.036 โดยกลุ่มตัวอย่างไม่เคยแนะนำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาสตรีแก่บุคคลอื่น มากที่สุด

คิดเป็นร้อยละ 74.5 รองลงมาเคยแนะนำ 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.8 ถัดมาเคยแนะนำ มากกว่า 6 ครั้ง ใกล้เคียงกับ แนะนำ 5-6 ครั้ง และเคยแนะนำ 3- 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.7 ร้อยละ 3.3 และ ร้อยละ 2.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.41

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหน่วยงานที่เคยแนะนำ

หน่วยงานที่เคยแนะนำ	จำนวน	ร้อยละ
1. มูลนิธิปวีณา หงสกุลเพื่อเด็กและสตรี	76	19.0
2. มูลนิธิเพื่อนหญิง	65	16.3
3. มูลนิธิผู้หญิง	18	4.5
4. ศูนย์พิทักษ์เด็กสตรี	21	5.3
5. กรมสุขภาพจิต	17	4.3
6. สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	20	5.0
7. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	28	7.0
8. สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	24	6.0
9. มูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์	15	3.8

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.41 กลุ่มตัวอย่างตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ โดยคำตอบที่กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ตอบ 3 อันดับแรก คือ มูลนิธิปวีณา หงสกุลเพื่อเด็กและสตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.0 รองลงมา มูลนิธิเพื่อนหญิง คิดเป็นร้อยละ 16.3 และ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ คิดเป็น ร้อยละ 7.0

ตารางที่ 4.42

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุที่แนะนำหน่วยงาน

สาเหตุที่แนะนำหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
มีความน่าเชื่อถือ	46	45.1
มีชื่อเสียงดี	42	41.2
ช่องทางในการติดต่อสื่อสารง่าย สะดวก	9	8.8
มีบุคคลอื่นแนะนำ	5	4.9
รวม	102	100.0

จากตารางที่ 4.42 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีสาเหตุที่แนะนำหน่วยงาน คือ มีความน่าเชื่อถือดี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.1 รองลงมามีสาเหตุที่หน่วยงานมีชื่อเสียงดี คิดเป็นร้อยละ 41.2 ถัดมามีช่องทางในการติดต่อสื่อสารง่าย สะดวก คิดเป็นร้อยละ 8.8 และมีบุคคลอื่นแนะนำน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.9

ตารางที่ 4.43

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง

ในการเคยเข้าร่วมสัมมนาเกี่ยวกับปัญหาสตรีที่เกิดขึ้นในสังคม

ความบ่อยครั้งในการเคยเข้าร่วมสัมมนาเกี่ยวกับปัญหาสตรีที่เกิดขึ้นในสังคม	จำนวน	(ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับความบ่อยครั้ง
ไม่เคย	331	82.8	0.23	.557	น้อยที่สุด
1-2 ครั้ง/ปี	54	13.5			
3-4 ครั้ง/ปี	9	2.2			
5-6 ครั้ง/ปี	6	1.5			
รวม	400	100.0			

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ความบ่อยครั้งในการเคยเข้าร่วมสัมมนาเกี่ยวกับปัญหาสตรีที่เกิดขึ้นในสังคม โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการเคยเข้าร่วมสัมมนาเกี่ยวกับ

ปัญหาสตรีที่เกิดขึ้นในสังคม คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 0.23 จากคะแนนเต็ม 4 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการเคยเข้าร่วมสัมมนาเกี่ยวกับปัญหาสตรีที่เกิดขึ้นในสังคม น้อยที่สุด และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .557 โดยกลุ่มตัวอย่างไม่เคยเข้าร่วมสัมมนาเกี่ยวกับปัญหาสตรีที่เกิดขึ้นในสังคม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.8 รองลงมาเคยเข้าร่วม 1-2 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 13.5 ถัดมาเคยเข้าร่วม 3-4 ครั้ง/ปี ใกล้เคียงกับ เคยเข้าร่วม 5-6 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 2.2 และร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.44

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มคนที่รัฐควรจะมีนโยบายเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหามลพิษในสตรี

กลุ่มคนที่รัฐควรจะมีนโยบายเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหามลพิษในสตรี	จำนวน	ร้อยละ
สตรีอายุต่ำกว่า 15 ปี	160	40.0
สตรีอายุ 15-21 ปี	170	42.5
สตรีอายุ 22-40 ปี	48	12.0
สตรีอายุ 40-60 ปี	7	1.7
สตรีสูงอายุ 60 ปี	15	3.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.44 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า สตรีที่มีอายุระหว่าง 15-21 ปี รัฐควรจะมีนโยบายเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหามลพิษในสตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมา สตรีที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.0 ถัดมา สตรีที่มีอายุระหว่าง 22-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.0 สตรีสูงอายุ 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.8 และ สตรีที่มีอายุระหว่าง 40-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.7

ตารางที่ 4.45

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเด็น
ความรุนแรงของสตรีที่ควรดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

ประเด็นความรุนแรงของสตรีที่ควรดำเนินการ แก้ไขอย่างเร่งด่วน	จำนวน	ร้อยละ
ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว	300	75.0
ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในที่ทำงาน	24	6.0
ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในที่สาธารณะ	76	19.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.45 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า ประเด็นความรุนแรงของสตรีที่ควรดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน คือ ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมา เห็นว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในที่สาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 19.0 ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 6.0

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐานการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานการศึกษาที่ 1 คุณลักษณะของประชากรศาสตร์ของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

สมมติฐานการศึกษาที่ 1.1 ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 1.1 คือ

H_0 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.46

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีจำแนกตามอายุ

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	ระหว่างกลุ่ม	4	11.367	2.842	6.524	0.000*
	ภายในกลุ่ม	392	170.742	.436		

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.46 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี กับระดับอายุ พบว่า ค่า Sig. F ของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธ

สมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการศึกษา แสดงว่า ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของอายุที่มีต่อค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี รายคู่ จึงทำการทดสอบ LSD Test ดังตารางที่ 4.46

ตารางที่ 4.47

แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี รายคู่ จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	S.D.	อายุ				
			15-25 ปี	26 -35 ปี	36-45 ปี	46 -55 ปี	มากกว่า 56 ปี ขึ้นไป
15-25 ปี	1.46	.307	-	-.431*	-.357*	-.418*	-.265
26 -35 ปี	1.90	.737	.431*	-	.073	.012	.165
36-45 ปี	1.82	.775	.357*	-.073	-	-.060	.092
46 -55 ปี	1.88	.647	.418*	-.012	.060	-	.152
มากกว่า 56 ปี ขึ้นไป	1.734	.399	.265	-.165	-.092	-.152	-

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.47 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี รายคู่ จำแนกตามอายุ พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอยู่ระหว่าง 26- 55 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอยู่ระหว่าง 15-25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระดับอื่น ๆ นั้น มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการศึกษาที่ 1.2 ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 1.2 คือ

H_0 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.48

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีจำแนกตามระดับการศึกษา

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	ระหว่างกลุ่ม	6	10.778	1.796	4.086	0.001*
	ภายในกลุ่ม	390	171.331	.439		

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.48 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี กับระดับระดับการศึกษา พบว่า ค่า Sig. F ของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการศึกษา แสดงว่า ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีต่อค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี รายคู่ จึงทำการทดสอบ LSD Test ดังตารางที่ 4.48

ตารางที่ 4.49
แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับ
ปัญหาความรุนแรงต่อสตรี รายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับ การศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับการศึกษา						
			ต่ำกว่า ประถม ศึกษา	ประถม ศึกษา (ป.1-ป.6)	มัธยม ศึกษา ตอนต้น (ม.1-ม.3)	มัธยม ศึกษา ตอนปลาย (ม.4-ม.6)	อนุปริญญา า/ปวส.	ปริญญา ตรี/ เทียบเท่า	สูงกว่า ปริญญา ตรี
ต่ำกว่าประถม ศึกษา	1.16	.000	-	-.833	-.293	-.046	-.398	-.692	-.700
ประถมศึกษา (ป.1-ป.6)	2.00	.000	.833	-	.540	.786	.435	.140	.133
มัธยมศึกษา ตอนต้น (ม.1-ม.3)	1.46	.340	.293	-.540	-	.246	-.104	-.399*	-.406*
มัธยมศึกษา ตอนปลาย (ม.4-ม.6)	1.21	.182	.046	-.786	-.246	-	-.351	-.646*	-.653*
อนุปริญญา/ ปวส.	1.56	.401	.398	-.435	.104	.351	-	-.294*	-.302*
ปริญญาตรี/ เทียบเท่า	1.85	.692	.692	-.140	.399*	.646*	.294*	-	-.007
สูงกว่า ปริญญาตรี	1.86	.756	.700	-.133	.406*	.635*	.302*	.007	-

จากตารางที่ 4.49 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี รายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า และสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6) และอนุปริญญา/ปวส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับอื่น ๆ นั้น มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการศึกษาที่ 1.3 ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 1.3 คือ

H_0 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.50

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีจำแนกตามอาชีพ

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	ระหว่างกลุ่ม	7	7.301	1.043	2.321	0.025*
	ภายในกลุ่ม	389	174.808	.449		

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.50 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี กับอาชีพ พบว่า ค่า Sig. F ของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการศึกษา แสดงว่า ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของอาชีพที่มีต่อค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี รายคู่ จึงทำการทดสอบ LSD Test

ตารางที่ 4.51

แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อ
เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี รายคู่ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	S.D.	อาชีพ							
			นักเรียน/ นักศึกษา	รับราชการ	พนักงาน รัฐ วิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท เอกชน	อาชีพ อิสระ/ รับ จ้าง	พ่อ บ้าน/แม่ บ้าน	กิจการ ส่วนตัว/ค้า ขาย	อื่น ๆ
นักเรียน/ นักศึกษา	1.52	.382	-	-.225	-.422*	-.274*	-.247	-.526*	-.971	-.324
รับราชการ	1.75	.660	.225	-	-.197	-.049	-.022	-.301	-.746*	-.099
พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	1.95	.514	.422*	.197	-	.148	.175	-.103	-.548	.098
พนักงาน บริษัทเอกชน	1.80	.714	.274*	.049	-.148	-	-.026	-.252	-.696*	-.050
อาชีพรับจ้าง อิสระ	1.77	.608	.247	.022	-.175	-.026	-	-.279	-.723*	-.076
พ่อบ้าน/ แม่บ้าน	2.05	.897	.526*	.301	.103	.252	.279	-	-.444.	.202
กิจการส่วนตัว	2.50	1.369	.971*	.746*	.548	.696*	.723*	.444	-	.646
อื่น ๆ	1.85	.739	.324	.099	-.098	.050	.076	-.202	-.646	-

จากตารางที่ 4.51 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี รายคู่ จำแนกตามอาชีพ พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพกิจการส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา รับราชการ พนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพรับจ้างอิสระ นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพ พ่อบ้าน/แม่บ้าน อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่น ๆ นั้น มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการศึกษาที่ 1.4 ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือนแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 1.4 คือ

H_0 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือนแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือนแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.52

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีจำแนกตามรายได้เฉลี่ย/เดือน

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	ระหว่างกลุ่ม	6	5.5.17	.919	2.031	0.061
	ภายในกลุ่ม	390	176.592	.453		

จากตารางที่ 4.52 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี กับรายได้เฉลี่ย/เดือน พบว่า ค่า Sig. F ของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการศึกษา แสดงว่า ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือนแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการทดสอบ สมมติฐานการศึกษาที่ 1 คุณลักษณะของประชากรศาสตร์ของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน พบว่า

1.1 ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

1.2 ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

1.3 ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

1.4 ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือน แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการศึกษาที่ 2 คุณลักษณะของประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 2.1 ดังนี้

สมมติฐานการศึกษาที่ 2.1 ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

H_0 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.53

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีจำแนกตามอายุ

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	ระหว่างกลุ่ม	4	26.255	6.564	2.068	0.084
	ภายในกลุ่ม	395	1253.682	3.174		

จากตารางที่ 4.53 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี กับระดับอายุ พบว่า ค่า Sig. F ของระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ

(H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการศึกษา แสดงว่า ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการศึกษาที่ 2.2 ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 2.2 ดังนี้

H_0 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.54

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับ
ปัญหาความรุนแรงต่อสตรีจำแนกตามระดับการศึกษา

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหา ความรุนแรงต่อสตรี	ระหว่างกลุ่ม	6	21.551	3.592	1.122	0.349
	ภายในกลุ่ม	393	1258.386	3.202		

จากตารางที่ 4.54 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี กับระดับระดับการศึกษา พบว่า ค่า Sig. F ของระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการศึกษา แสดงว่า ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการศึกษาที่ 2.3 ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 2.3 ดังนี้

H_0 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.55

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับ
ปัญหาความรุนแรงต่อสตรีจำแนกตามอาชีพ

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหา ความรุนแรงต่อสตรี	ระหว่างกลุ่ม	7	92.586	13.227	4.367	0.000*
	ภายในกลุ่ม	392	1187.351	3.029		

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.55 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี กับอาชีพ พบว่า ค่า Sig. F ของระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการศึกษา แสดงว่า ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของอาชีพที่มีต่อค่าเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี ภายหลังจึงทำการทดสอบ LSD Test ดังตารางที่ 4.56

ตารางที่ 4.56
แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับ
ปัญหาความรุนแรงต่อสตรี รายคู่ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	S.D.	อาชีพ							
			นักเรียน/ นักศึกษา	รับราชการ	พนักงาน งานรัฐ วิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท เอกชน	อาชีพ อิสระ/รับ จ้าง	พ่อ บ้าน/แม่ บ้าน	กิจการ ส่วนตัว/ ค้าขาย	อื่น ๆ
นักเรียน/ นักศึกษา	6.31	1.841	-	-.34	.48	.72*	.25	-.02	.31	2.71*
รับราชการ	6.65	1.544	.34	-	.82*	1.06*	.60	.32	.65	3.05*
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	5.83	1.382	-.48	-.82*	-	.24	-.23	-.50	-.17	2.23*
พนักงาน บริษัทเอกชน	5.59	1.824	-.82*	-1.06*	-.24	-	-.46	-.74	-.41	1.99*
อาชีพรับจ้าง อิสระ	6.06	1.672	-.25	-.60	.23	.46	-	-.28	.06	2.46*
พ่อบ้าน/ แม่บ้าน	6.33	2.146	.02	-.32	.50	.74	.28	-	.33	2.73*
กิจการส่วนตัว	6.00	1.483	-.31	-.65	.17	.41	-.06	-.33	-	2.40*
อื่น ๆ	3.60	2.191	-2.71*	-3.05*	-2.23*	-1.99*	-2.46*	-2.73*	-2.40*	-

จากตารางที่ 4.56 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับ
ปัญหาความรุนแรงต่อสตรี รายคู่ จำแนกตามอาชีพ พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มี
อาชีพนักเรียน/นักศึกษา รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน อาชีพรับจ้างอิสระ
พ่อบ้าน/แม่บ้าน และกิจการส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี
มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่น ๆ และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ มีค่าเฉลี่ยระดับ
ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
และพนักงานบริษัทเอกชน มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่น ๆ นั้น มีค่าเฉลี่ย
ระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการศึกษาที่ 2.4 ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือนแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 2.4 ดังนี้

H_0 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือนแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือนแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.57

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับ
ปัญหาความรุนแรงต่อสตรีจำแนกตามรายได้เฉลี่ย/เดือน

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหา ความรุนแรงต่อสตรี	ระหว่างกลุ่ม	6	27.884	4.647	1.459	0.191
	ภายในกลุ่ม	393	1252.054	3.186		

จากตารางที่ 4.57 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี กับรายได้เฉลี่ย/เดือน พบว่า ค่า Sig. F ของระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการศึกษา แสดงว่า ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือนแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการทดสอบ สมมติฐานการศึกษาที่ 2 คุณลักษณะของประชากรศาสตร์ของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน พบว่า

1. ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

2. ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

3. ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

4. ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือน แตกต่างกัน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการศึกษาที่ 3 คุณลักษณะของประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

สมมติฐานการศึกษาที่ 3.1 ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 3.1 ดังนี้

H_0 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.58

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไข

ปัญหาความรุนแรงต่อสตรีจำแนกตามอายุ

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	ระหว่างกลุ่ม	4	25.105	6.276	21.389	0.000*
	ภายในกลุ่ม	395	115.905	.293		

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.58 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี กับระดับอายุ พบว่า ค่า Sig. F ของส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับ

สมมติฐานทางการศึกษา แสดงว่า ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของอาชีพที่มีต่อค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ รายคู่ จึงทำการทดสอบ LSD Test ดังตารางที่ 4.59

ตารางที่ 4.59

แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ รายคู่ จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	S.D.	อายุ				
			15-25 ปี	26 -35 ปี	36-45 ปี	46 -55 ปี	มากกว่า 56 ปี ขึ้นไป
15-25 ปี	.41	.620	-	.222*	-.082	-.243*	-1.323*
26 -35 ปี	.19	.241	-.222*	-	-.305*	-.466*	-1.545*
36-45 ปี	.49	.726	.082	.305*	-	-.160	-1.240*
46 -55 ปี	.65	.757	.243*	.466*	.160	-	1.079*
มากกว่า 56 ปี ขึ้นไป	1.73	1.137	1.323*	1.545*	1.240*	1.079*	-

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.59 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ รายคู่ จำแนกตามอายุ พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 56 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอื่น ๆ ทั้งหมด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอยู่ระหว่าง 15-25 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอยู่ระหว่าง 36-45 ปี มีค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอยู่ระหว่าง 26-35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระดับอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการศึกษาที่ 3.2 ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรีแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 3.2 ดังนี้

H_0 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรีไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.60

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรีจำแนกตามระดับการศึกษา

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรี	ระหว่างกลุ่ม	6	13.749	2.292	7.076	0.000*
	ภายในกลุ่ม	393	127.261	.324		

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.60 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรี กับระดับระดับการศึกษา พบว่า ค่า Sig. F ของส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรี มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการศึกษา แสดงว่า ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรีแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีต่อค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรี รายคู่ จึงทำการทดสอบ LSD Test ดังตารางที่ 4.60

ตารางที่ 4.61

แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไข
ปัญหาความรุนแรงสตรี รายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับการศึกษา						
			ต่ำกว่า ประถม ศึกษา	ประถม ศึกษา (ป.1-ป.6)	มัธยม ศึกษา ตอนต้น (ม.1-ม.3)	มัธยม ศึกษา ตอนปลาย (ม.4-ม.6)	อนุปริญญา/ ปวส.	ปริญญาตรี/ เทียบเท่า	สูงกว่า ปริญญาตรี
ต่ำกว่าประถม ศึกษา	.00	.000	-	-1.500*	-.755	-.1.444	-.838*	-.310	-.389
ประถมศึกษา (ป.1-ป.6)	1.50	.000	1.500*	-	.744	1.355*	.661	1.189*	1.110*
มัธยมศึกษา ตอนต้น (ม.1-ม.3)	.75	.717	.755	-.744	-	.611*	-.083	.445*	.365*
มัธยมศึกษา ตอนปลาย (ม.4-ม.6)	.14	.165	.144	-1.355*	-.611*	-.694*	-	-.166	-2.45
อนุปริญญา/ ปวส.	.83	.771	.838*	-.661	.083	.694*	-	.528*	.448*
ปริญญาตรี/ เทียบเท่า	.31	.523	.315	-1.189*	-.445*	.166	-.528*	-	-.079
สูงกว่า ปริญญาตรี	.38	.647	.389	-1.110*	-.365*	.245	-.448*	.079	-

จากตารางที่ 4.61 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไข
ปัญหาความรุนแรงสตรี รายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กลุ่มตัวอย่าง
ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.1-ป.6) มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) และอนุปริญญา/ปวส.
มีค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรี มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับ
ต่ำกว่าประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6) ปริญญาตรี/เทียบเท่า และสูงกว่าปริญญา
ตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับอื่น ๆ นั้น มีค่าเฉลี่ยส่วน
ร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการศึกษาที่ 3.3 ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 3.3 ดังนี้

H_0 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.62

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศจำแนกตามอาชีพ

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ	ระหว่างกลุ่ม	7	30.214	4.316	15.271	0.000*
	ภายในกลุ่ม	392	110.796	.283		

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.62 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ กับอาชีพ พบว่า ค่า Sig. F ของส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการศึกษา แสดงว่า ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของอาชีพที่มีต่อค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ รายคู่ จึงทำการทดสอบ LSD Test ดังตารางที่ 4.63

ตารางที่ 4.63
แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไข
ปัญหาความรุนแรงสตรี รายคู่ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	S.D.	อาชีพ							
			นักเรียน/ นักศึกษา	รับราชการ	พนักงาน รัฐ วิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท เอกชน	อาชีพ อิสระ/รับ จ้าง	พ่อบ้าน/ แม่บ้าน	กิจการ ส่วนตัว/ ค้าขาย	อื่น ๆ
นักเรียน/ นักศึกษา	.36	.576	-	-.156	-.643*	.132	-.458*	-.055	-.517*	.261
รับราชการ	.20	.496	-.156	-	-.800*	-.024	-.614*	-.212	-.674*	.014
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	1.00	.937	.643*	.800*	-	.775*	.185	.588*	.126	.904*
พนักงานบริษัท เอกชน	.22	.330	-.132	.024	-.775*	-	-.590*	-.187	-.649*	.128
อาชีพรับจ้าง อิสระ	.81	.691	.458*	.614*	-.185	.590*	-	.402*	-.059	.719*
พ่อบ้าน /แม่บ้าน	.41	.230	.055	.212	-.588*	.187	-.402*	-	-.462*	.316
กิจการส่วนตัว	.87	1.13	.517*	.674*	-.126	.649*	.059	.462*	-	.778*
อื่น ๆ	.10	.091	-.261	-.104	-.904*	-.128	-.719*	-.316	-.778*	-

จากตารางที่ 4.63 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไข
ปัญหาความรุนแรงสตรี รายคู่ จำแนกตามอาชีพ พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มี
อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพอิสระ/รับจ้าง และกิจการส่วนตัว/ค้าขาย มีค่าเฉลี่ยส่วนร่วมใน
การแก้ไขปัญหามรุนแรงสตรี มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่น ๆ ทั้งหมด อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่น ๆ นั้น มีค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามรุนแรง
สตรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการศึกษาที่ 3.4 ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือนแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรีแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 3.4 ดังนี้

H_0 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือน แตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรีไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือน แตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.64

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไข
ปัญหาความรุนแรงสตรีจำแนกตามรายได้เฉลี่ย/เดือน

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ความรุนแรงสตรี	ระหว่างกลุ่ม	6	15.768	2.628	8.246	0.000*
	ภายในกลุ่ม	393	125.242	.319		

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.64 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรี กับระดับรายได้เฉลี่ย/เดือน พบว่า ค่า Sig. F ของส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรี มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการศึกษา แสดงว่า ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรีแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของรายได้เฉลี่ย/เดือน ที่มีต่อค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรี รายคู่ จึงทำการทดสอบ LSD Test ดังตารางที่ 4.64

ตารางที่ 4.65
 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
 ความรุนแรงสตรี รายคู่ จำแนกตามรายได้เฉลี่ย/เดือน

รายได้เฉลี่ย/ เดือน	\bar{X}	S.D.	รายได้เฉลี่ย/เดือน						
			น้อยกว่า 5,000 บาท	5,000- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001- 30,000 บาท	30,001- 35,000 บาท
น้อยกว่า 5,000 บาท	.59	.693	-	.298*	.384*	-.198	-.144	-.334*	.045
5,000-10,000 บาท	.29	.592	-.298*	-	.085	-.100	-.443*	-.632	-.253
10,001- 15,000 บาท	.20	.371	-.384*	-.085	-	-.186*	-.529*	-.718*	-.338*
15,001 20,000 บาท	.39	.496	-.198	.100	.186*	-.343*	-	-.532*	-.152
20,001- 25,000 บาท	.73	.932	.144	.443*	.529*	.343*	-	-.189	.190
25,001- 30,000 บาท	.92	.543	.334*	.632*	.718*	.532*	.189	-	.379*
30,001- 35,000 บาท	.54	1.112	-.045	.253	.338*	.152	-.190	-.379*	-

จากตารางที่ 4.65 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรี รายคู่ จำแนกตามรายได้เฉลี่ย/เดือน พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือน อยู่ระหว่าง 25,001-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรี มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือน น้อยกว่า 5,000 จนถึง 20,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ อยู่ระหว่าง 30,001-35,000 บาท

นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือน อยู่ระหว่าง 15,001 20,000 บาท มีค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรี มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือน อยู่ระหว่าง 10,001- 15,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือน อยู่ระหว่าง 20,001-25,000 บาท มีค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรี มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่

มีรายได้เฉลี่ย/เดือน อยู่ระหว่าง 5,000 บาท-20,000 บาท และ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่รายได้เฉลี่ย/เดือน ในระดับอื่น ๆ นั้น มีค่าเฉลี่ยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรีไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการทดสอบ สมมติฐานการศึกษาที่ 3 คุณลักษณะของประชากรศาสตร์ของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรีแตกต่างกัน พบว่า

1. ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรีแตกต่างกัน
2. ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรีแตกต่างกัน
3. ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรีแตกต่างกัน
4. ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือน แตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงสตรีแตกต่างกัน

สมมติฐานการศึกษาที่ 4 การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีผลต่อความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 4 ดังนี้

H_0 : การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

H_1 : การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีผลต่อความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

ตารางที่ 4.66

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหา
ความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีผล
ต่อความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	0.212*

Sig (2 tailed) = 0.000

จากตารางที่ 4.67 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีผลต่อความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีพบว่า ค่า Sig. ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H₀) ยอมรับ สมมติฐานทางการศึกษา แสดงว่าการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีผลต่อความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีในทิศทางเดียวกัน

สมมติฐานการศึกษาที่ 5 ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 5 ดังนี้

H₀ : ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

H₁ : ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

ตารางที่ 4.67

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี
 ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีผลต่อการมีส่วนร่วม
 ในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	-.021

Sig (2 tailed) = 0.674

จากตารางที่ 4.68 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี พบว่า ค่า Sig. ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H₀) ปฏิเสธสมมติฐานทางการศึกษา แสดงว่าความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

สมมติฐานการศึกษาที่ 6 การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

H₀ : การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

H₁ : การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

ตารางที่ 4.68

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหา
ความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีผล
ต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี	-0.023

Sig (2 tailed) = 0.664

จากตารางที่ 4.68 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับ
ปัญหาความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไข
ปัญหาความรุนแรงต่อสตรี พบว่า ค่า Sig. ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่ามากกว่าระดับนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการศึกษา
แสดงว่า การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี